

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2024. március

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2024akt/2024-MEOT-eves-program.pdf>.

- Március 8. péntek 10.00: Számvizsgáló Bizottsági ülés
- Március 11. hétfő 10.00: Felügyelőbizottsági ülés
- Március 11. hétfő 11.00: Elnökségi ülés
- Március 11. hétfő 12.00: Közgyűlés
- Március 18. hétfő 15.00: Október a Reformáció Hónapja Bizottsági ülés
- Április 10. szerda 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottság nyílt ülése. Előadó: Dr. Csicsmann László.

Passió-énekek
Harmadik ének

1 Lelkem, szítsd föl újra hangod,
Mert van itt még mit mondanod:
Jézusból a gond kicsordult,
Háromszor is visszafordult.
Övéi nem virrasztottak,
Péterrel együtt aludtak.

2 Jézus magában vándorol,
Csalódás várja mindenhol.
Bármerre megy, úgy találja,
Minden kapu be van zárva.
Testét, vérét, összes esontját
Kínzó fájdalma járja át.

3 Az égből sem jó semmi fény,
Csillagtalán sötét az éj.
Ő igazi árva — látja,
Nincsen bizalmas barátja.
Bármerre s hová tekintsen,
Ki segítne, senki sincsen.

4 Tükörkép ez — megmutatja:
Akinék Isten haragja,
Azoknak nincsen vigaszuk,
Sehol a földön támaszuk.
Kegyelem nélkül nem marad
Csak nyomor, kín és kárhozat.

5 Megmutatja a tükörkép
A kárhozottak gyötrelmét.

A külső nagy sötétségben
Élnek reménytelenségben.
Ilyen nagy a bűn hatalma,
Fogva tartja őket karja.

6 Lelkem! Még egy tanulságot
lehet e tükörben látnod:
A te vigasztalásodra
Jézus könnye eloltotta
Isten haragjának lángját,
S kérte rád az ég áldását.

7 Te, Uram, kínban szenvedtél,
S engem bűntől kimentettél.
Fölöttem az ég beborult,
Énfölöttem égi fény gyúlt.
Téged mindenki elhagyott,
Engem Isten megragadott.

8 Jézus haláltusájában
Kimondhatatlan áldás van,
Halálomat, sírhelyemet
Szép puhára vetette meg.
Lenyugtathatom fejemet,
Uram örök győzelmet vett.

9 Győzelmét drágán fizette,
Életét kockára vetette.
A Megváltó egész testét
Elborítja a veríték.
Szeretete drága gyöngye
Véresen hullott a földre.

10 Ádám vétke bajt okozott,
E világra átkot hozott.
De mióta Jézus vére
Pergett le a föld rögére,
Nemzedékről nemzedékre
Áldást aratunk belőle.

11 Jézus! Halál-verítéked
Életem pecsétjévé lett.
Vér-verítéked hullása
Az én szívem gyógyulása.
Félelmednek verítéke
Nyomán száll lelkembe béke.

12 Ha lefekszem vagy fölkelek,
Hálás szívvel emlegetlek.
Ha dolgozom vagy pihenek,
Hálával áldozom Neked.
Életem legjobb védelme
Szenvedésednek emléke.

13 Fáj a szívem, ha így látlak
Mégis: szüntelenül áldlak.
Nyitva áll szívem perselye,
Drága véred pereg bele.
Úgyszinc más jövőtélelem,
Csak mit tettél értem s velem.

14 Nagy bűnöm és tartozásom,
Rendezetlen számadásom
Az Úristen színe előtt
Tüstént kiegyenlítődtél

Mikor Jézus saját magát
Örök váltságul adta át.

15 Mély volt Jézus szenvedése,
Még mélyebb a könyörgése.
A mennyből egy angyal lejött,
És megerősítette Őt.
Vigasztalódjál meg lelkem,
Nem kell nyugtalanok lennem!

16 Hogyha környékez a kétség,
S azt hiszed: nincs már segítség,
Buzgóbb legyen kiáltásod,
Odaadóbb imádságod!
Akkor ott a kereszt alatt
Meglátod áldott Uradat.

17 A menny angyalseregei,
Atyánk égi követői
Mind nagy sietve jönnek,
Ha a hívek könyörögnek.
Kivált a halál óráján,
Látom ezt Lázár példáján.

18 Mennyen földön zengjen áldás
És szívbeli hálaadás!
Dicsőség néked, Jézusunk,
Kegyelmes mennyei Urunk,
Aki értünk harcba szálltál,
S a haláltól megváltottál!

Hallgrímur Pétursson

Hírlevelünkbe a március havi áhítatot

Gyurkó József

nyugalmazott metodista lelkész

írta

Az emlékeztetés szolgálata

„Emlékeztesselek titeket ezekre, és ...emlékeztetés által ébresztgesselek titeket, **hogy** ... megemlékezhesetek ezekről!” (2Pt 1,12-15.)

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Péter apostol első levelének központi üzenete a *megszentelődés*. Azoknak írja, akiket nem aranyon sem ezüstön, „hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén” (1Pét 1,19.) szabadultak ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból. Ezért van lehetőségük arra, hogy szentek legyünk, mert a mi Istenünk szent. Ez illik Hozzá, hogy akik Őt követik, azok szent életet éljenek.

A második levél (bár sokan vitatják) szerzője „Simon Péter, Jézus Krisztus szolgálója és apostola” (2Pt 1,1.) Ő a levél írója és feladója, a levél címzettei pedig azok, akikkel „egyenlő drága hitet nyertek”!

A második levél központi üzenetét egyetlen szóban így lehetne megfogalmazni: **megmaradás**. Az apostol ezekre akarja **emlékeztetni őket!** *Megmaradni* Krisztus mellett, *megmaradni* Krisztus útján a Krisztus-követésben akkor, amikor jönnek a tévtanítók, amikor jönnek idegen áramlatok, hogy el ne sodortassatok, *maradjatok* meg és várjátok vissza a Jézus Krisztust, aki megjelenik és vissza jön szentjeiért, akik várják.

Emlékeztetőül, bátorításul, vigasztalásul, erősítésül, figyelmeztetésül azoknak, akik már Úton vannak. Ne csüggedjenek el és vissza ne forduljanak. Vigyázzanak! Senki el ne térítse őket se jobbra, se balra. Érjenek célba, ahol Krisztus várja őket. Erre csak azoknak van lehetőségük, akik megnyerték az „egyenlő drága hitet”!

Az apostol rávilágít, vannak igék, amelyek nem szólnak mindenkinek. Ne csaljuk meg önmagunkat, mert ezek az igék: **csak azoknak szólnak, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek**.

Tehát Péter ezzel a levéllel nem evangelizálni akar. Nem azt akarja mondani: *térjete meg testvérek, tartsatok bűnbánatot. Milyen bűnösök vagytok, vegyétek már észre!* Mert a levél olvasói ezen már túl vannak. Nem lehet mindig azzal foglalkozni, hogy térj meg, mert akkor a gyülekezeti tagok azt mondják nekünk már többre — keményebb eledelre van szükségünk!

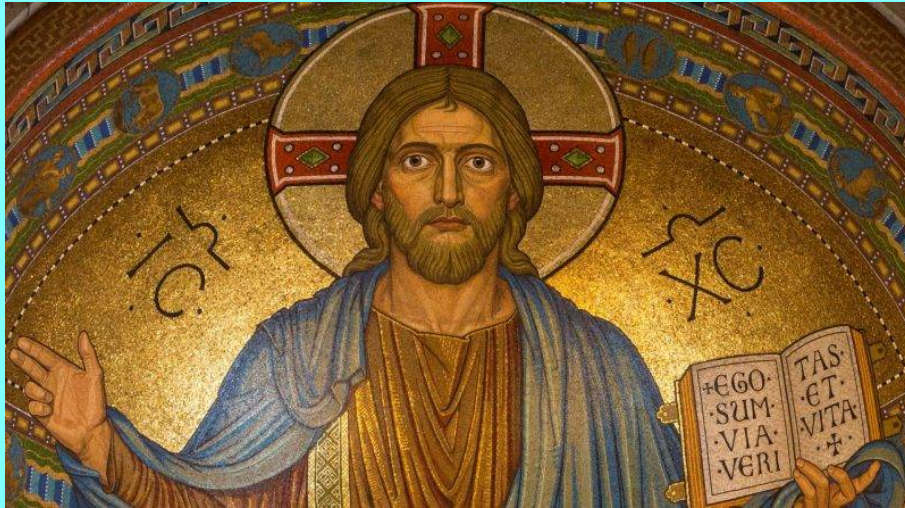
Péter apostol **a Lélektől vezetve** érzekelte, hogy veszély fenyegeti az Isten Igéjének tiszta hirdetését és a gyülekezet egészséges kegyességét „istenfélelme” — szentségben való növekedését. A veszélyt

a hamist tanítások, a más evangélium — Krisztustalanítás — (nem a kereszt üzenete van a közép-pontban, hanem a külső, látványos cselekedetek, amelyek a Galáciai gyülekezetet is megzavarta) és tagadják a Szentlelket, aki az evangélium ereje!

Pál Timótheusnak ír az utolsó napok ámtíróiról, a felsorolást azzal zárja: Az ilyeneknél ugyan megvan a kegyesség látszata, de annak ereje csődöt vall bennük. „Ezeket kerüld! ... akik, mindenkor tanulnak ugyan, de az igazság megismerésére soha el nem tudnak jutni.” (2Tim 3,5.)

A veszély főleg azokat fenyegeti akik: „*egyenlő drága hitet nyertek*” csak őket tudja emlékeztetni, és emlékeztetés által erősíteni, hiszen nekik vannak tapasztalatuk, akik pogányokból lettek hívők és a zsidókból lettek keresztyének. *Ez a hit abban egyenlő*, hogy ugyanazt a „drága” igazságot tartalmazza, amelyet Krisztus a törvény betöltésével, megváltó halálával és dicsőséges feltámadásával szerzett s ugyanarra az üdvösségre tartja meg benne hívőket. „*Nem csak megtart, hanem meg is őriz az örökélet-re*”. (1Pét 1,5.)

A közösségre olyan idők várnak; amikor fokozott mértékben lesz szükség arra a kegyelemre és békességre, amelynek a forrása **Jézus Krisztus megismerése**. Olyan forrás ez, amelyből mindig lehet meríteni. **Ez az egyetlen forrás, amelyből kegyelem és békesség származik.**

A megismerésnek másik forrása és módja hamis, amelyet a majd fellépő tévtanítók kínálnak, az nem kegyelmet és békességet, hanem veszedelmet hoz (2,1.9-10.17.).

Aki nem a tiszta forrásból merít, az lelkiileg „...*vak, rövidlátó, és elfelejtkezett arról, hogy régi bűneiből megtisztult.*” (9. v.)

Péter apostol az élete végén kapta ezt a megbízatást, ez olvasható a második levélben: **Az emlékeztetés szolgálatát.** Ezt olvashatjuk az első rész 12. verstől: *Annakokáért nem mulasztom el, hogy mindenkor emlékeztesselek titeket ezekre, hogy tudjátok ezeket, és erősek vagytok a jelenvaló igazságban. Kötelességemnek tartom ugyanis, hogy amíg e sátorban élek, buzdítsalak és ösztönözzelek benneteket. Mint a ki tudom, hogy hamar leteszem sátoromat, amint a mi Urunk Jézus Krisztus [Jn 21,18.19.] is megjelentette nékem. De igyekezni fogok azon, hogy ti az én halálom után is mindenkor megemlékezhessetek ezekről...*

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az embernek egy fontos képessége az emlékezés! Miért látja úgy az apostol, hogy ez fontos? Háromszor is használja ezt a szót, igaz van benne egy fokozás, alapfigyelmeztetés, majd „*ébresztgetéssel, ösztönzéssel*” a harmadik egy felejtethetetlen eseménnyel, hogy még a „*halálom után is mindenkor emlékezhessetek ezekről!*”

Képes az ember elraktározni képeket, emlékeket, szövegeket memorizálni, magatartásokat beépíteni a viselkedésébe. Az emlékek képesek építeni és rombolni, attól függ, ki tartja hatalmában. Vannak értékes és szép, de vannak értéktelen és rossz emlékek. Egy egész tudomány épült fel az emberi képesség kutatására. „Az emberi emlékezőképesség, más szóval memória, emlékezet, az élő szervezet képessége, hogy eltároljon, megőrizzen és előhívjon információkat és élményeket. Az Isten az embert a maga képére és hasonlatosságára teremtette és ezt a képességet is ajándékba adta, hogy szolgálja a kapcsolatot Istennel és emberrel. Az édenkerti bukás ezt is mint a többi képességeinket, megrontotta, betegé tette és megváltásra szorult állapotba taszította. **Bűn uralma alatt**, az emlékező képesség működési zavarokat produkál, az Isteni jó elfelejtését, feledékenységet, a rosszra való szüntelen emlékezést! Saját vétkeinket elnyomjuk a tudatalattiba és mások ellenünk elkövetett sérelmét felszínen tartjuk! A bűn okozza a memóriazavarokat, tudatosan nem akarunk emlékezni, tudatosan rögzítjük — jól megjegyezzük a dolgokat! *Hadd említsek egypár mondást ezzel kapcsolatban:*

Samuel Beckett: Én már ilyen vagyok. Vagy rögtön felejték, vagy egyáltalán nem *felejték*.

Csőgel János: A „megbocsátok, de *nem felejték*” álláspont tömény képmutatás.

Gobbi Hilda: *Elfelejteni* semmit sem tudok, megbocsátani azonban mindent.

Rákos Sándor: Nem „megbocsátani” nehéz, hanem *elfelejteni* és újra hinni.

Trausch Liza: A szeretet nem csak megbocsát, hanem el is *felejt*.

Henri Charrière: *Felejtened* kell ahhoz, hogy ismét szeretni tudj! (internetről)

Az emlékezőképességünknek három szintjét lehet elkülöníteni — olvastam, mint érdekességet. Az *első ultra rövid memória*: reggeli útmutató elolvasása! Egy telefonszám keresése a telefonkönyvben, tárcsázás, ha foglalt, már nem is emlékszünk rá. **De ha** nem értünk az Igéből valamit és újra olvassuk, *akkor átkerül a rövid távú memóriába*, mint az a telefonszám, amelyet újra hívunk. Ez képes pár órán keresztül bennünk gondolkoztatni! A harmadik szint a *hosszú távú memória*, ami évekig, akár évtizedekig foglalkoztatja, befolyásolja a döntéseinket, beszédünket, érzéseinket, de képes a testünk fizikai állapotát is meghatározni. (internetről)

Az apostol tapasztalta, hogy az emberen milyen hamar eluralkodik a bűn rontó ereje, a „memóriazavar”, amely nem csak a kor vagy betegség következménye! Ami fontos, azt elfelejti — Isten tetteit, lelki, maradandó, örök érvényű dolgokat (*ultra rövid memória*) – de ami lényegtelen, mulandó, és csak lát-szat, testi érzékenység, azt nem felejti el (*hosszú távú memória*). A bűn ereje, amely ezt az emlékező-képességet uralma alá kényszeríti, terrorizálja — bilincsbe zárja — képes a „feje tetejére” állítani az egészséges memóriát. Az Isten szerinti jót, lelkileg (szellemileg) fontos dolgokat elhomályosítani, teljes feledésbe tenni és a testi dolgokat megerősíteni és bele vésni a gondolatainkba, emlékezetünkbe, és rabul ejteni érzéseinket és indulatainkat. „*Amit nézel, az van, és amit nem látsz az nincs.*” E mögött a memóriazavar mögött egy hatalom áll, amely célja lopni, rabolni és ölni! De „*Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.*” (1Jn 3,8.) Az Ige erősebb és nagyobb hatalom, amely hit által lép működésbe és tesz szabaddá! Megajándékoz az isteni természettel, hogy képesek legyünk a „szívünkkel” látni, és szabaddá tesz „*hanem az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal*” (Zsolt 1,2.), boldoggá teszi életünket.

A hit nyeresége, hogy a nem látható dolgokról meggyőződése van! Döntést hozni ahogyan Max Lucado írja: „Nem engedem, hogy a rothadásra szánt irányítsa az örökké valót.”

Az Isten tudja, hogy állandó karbantartásra van szüksége az emlékező-képességnek. A szeretet Istene szüntelen, nem fáradt bele, hogy szüntelen emlékeztesse az embert, honnan estél ki, mit vesztettél el és hova jutottál azzal, hogy inkább hittél a kigyónak, mint Nekem, De ezzel nem zárta

le a visszatérés lehetőségét, hanem újra és újra kezdeményez! Szól, nem hallgat, „szüntelen alatt vannak hatalmas karjai”, (5Móz 33,27.) szüntelen ott van a kinyújtott keze: Ádám hol vagy? „A bűn az ajtód előtt van, de te uralkodj rajta!” — mert én mondom ezt neked, ezzel hatalmat adtam neked, hogy a bűn ne vegyen lakozást benned Kain! Sajnos a bűn olyan erővel hatott az ember egész személyiségére, hogy nemcsak részben, hanem teljesen leuralta! Tudjuk a folytatást. ... Ez egy örök törvény, amely tagjainkban van. Pál írja a Róma 7-ben: „törvény van tagjaimban amely...”

A Zsidókhöz írt levélben olvassuk: „Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképen szólott — emlékeztetett — hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, A kit tett mindennek örökösévé, a ki által a világot is teremtette”. (Zsid 1,1-2.)

Péter apostol ennek az emberi képességnek karbantartására kapott elhívást. Tisztába van, hogy milyen nehéz időkben kell ezt a szolgálatot végezni. Életének utolsó pillanatáig szükségesnek látja végezni ezt a szolgálatot.

Aktuális, ma is az **emlékeztetés**, amely erőforrássá lehet az „elhívott és kiválasztott” tanúságtevőknek ebben a mai beteljesedés jeleitől felerősödő időben. Sokan vannak a szüzek példázatának „mindnyájan elaludtak!” állapotában. Látjuk, hogy sokan vallják magukat hivatalosnak, de amikor le kell mondani — a látható előnyökről — a láthatatlan király menyegzői vacsorájáért, akkor kimentésüket kérik. Még többen szenvednek „jólét” kómában és „nem vesznek észre semmit”. Ézsaiás próféciája: „Az örök mind vakok, nem vesznek észre semmit”. (Ézs 56,10; Mt 24,37.)

Az emlékeztetés szolgálatában ott vannak az egyházi ünnepek, amelyek szüntelen üzennek, készítenek a helyes irányba való figyelésre. Sajnos elveszítette erejét, súlyát ez a fajta emlékeztetés, a látszatát megtartjuk, csak éppen a lényegét hagyjuk elveszni. Az ünnepkör állandó körforgása megszokássá válik, Krisztus születése, halála, feltámadása, a Szentlélek kitöltetése, majd az ádvent, mely a várakozás és újra Krisztus születése. A fő emlékeztető a kijelentés könyve, a *Szentírás*, amely alapul szolgál az egész emlékezésnek.

Az emlékezésnek van egy személyesebb forrása, amikor az életünkben belép az Ige és személyes találkozás története valósággá lesz számunkra. Közel lép hozzánk, képessé tesz szavának meghallására, befogadására és általa az üdvözítő hit ajándéka valósággá teszi a felfoghatatlant. Tapasztalattá válik az elhívó és kiválasztó szó személyének jelenléte. Munkálkodni kezd életünkben. Péter ezt így írja le: „Az ő isteni ereje megajándékozott minket mindazzal, ami az életre és a kegyességre való, azáltal, hogy megismertük őt, aki saját dicsőségével és erejével hívott el minket.” Amikor az Ige testté lesz bennünk, és mennyei kincseivel és ígéreteivel megajándékozva a földi testünket. Életre kelti bennünk a bűn miatt haldokló isteni részt, amit Ő lehelt minden emberbe. Ez a sorsforduló emlék az élettörténetünkben maradandó nyomokat okoz.

Hadd álljon most itt STANLEY JONES: *Az Út* című áhítatos könyvéből egy idézet (62. o.): „Ennek az Igének, amelyik testté lesz, nem csupán Istent kell kinyilatkoztatnia, hanem rokonságba kell lennie a testtel is, hogy ne csak az Istent tolmácsolja, hanem az életet is. Az 1Jn 1,1-ben „az élet igéjéről” olvasunk. Ez az Ige, ez a Logosz nem csupán Isten beszéde, hanem az élet beszéde is. Őbenne látjuk meg az élet értelmét. Kinyilatkoztatja Istent és feltárja előttem az életet. Benne látom meg a maga teljességében az élet értelmét, amely itt is, ott is bele van írva dolgok természetébe és

belém is, de eddig rejtve volt előttem.”

HERRY KAMP következő sorai is erről szólnak, hogy Krisztus benne rejlik mindenben:

Megválni tőle nem tudok, ki értem kínoztatott.

Úgy vonzza lelkem, ahogyan tenger vizét a hold.

Szemem most is reá tapad: vívja a nagy tusát,

Mely ezer szállal, titkosan, a mindenséget szövi át,

Míg minden tett és gondolat benne leli foglalátát. (HERRY KAMP: „*The Voice of Christmas*”. In: *The Cry of Youth*. Mitchell Kennerley, New York, 1914, 127. o.)

Krisztus nemcsak a Szentírás szövegében van benne, hanem a világ szövetében is. Ő mind Istennek, mind az életnek kinyilatkoztatása. A Jelenések 3,14 így foglalja ezt össze: „*Ezt mondja az Ámen...Isten teremtésének kezdete*”. Akarata bele van szöve a teremtésbe, és ő az „Ámen”, vagyis ennek a teremtésnek a hitelesítője. Őbenne lesz a teremtés egésszé. Rajta kívül nincs teremtés, hanem káosz.

Ima: Jézusom, látlak téged, mint a teremtés értelmének összegzőjét, látlak, mint az én újjáteremtésem szerzőjét. Újjá kell teremtődjek, újjá kell szülessek a te hasonlatosságodra. Átadom magamat neked, hogy újjáteremts. Ámen

„Vérét látom a rózsán,
S a csillagokban szeme fényét.

Bárhova megyek ma, őt fogom látni mindenütt.” (JOSEPH MAY PLUNKETT: *I See His Blood Upon the Rose*. In: *Poems of the Irish Revolutionary Brotherhood*. Small, Maynard, Boston, 1916, 127. o.

Kedves Testvérek!

Itt vagyunk a bőjt, emlékeztető és felszólító üzenetei között. Engedjük, hogy az Ige hatása és ereje munkálja bennünk az igazi – emlékeztetést – bűnbánatot az Istennek tetsző életre, amely által láthatóvá válhat Isten dicsősége, Krisztus arcának visszfénye (2Kor 4,6.). Emlékezve Krisztus értünk vállalt áldozatára, amikor átokká lett értünk, hogy mi az ő halála által életet nyerjünk. Vele együtt meghaltunk, hogy vele együtt feltámadjunk, hogy ezután ne magunknak éljünk. Ahogyan erről Pál vallást tett: „*Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve: többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.*” (Gal 2,20.)

Emlékezünk a hitünk forrására, mert őbenne van a mi váltságunk vére által, bűneink bocsánata. Örök életünk és üdvösségünk. Ne felejtjük, hogy ezt a drága hitet nem mi őrizzük, hanem az Úr őriz bennünket. Nem mi növeljük, gyarapítjuk, hanem az Úr, ahogy azt a tanítványok kérték: „*növeld a mi hitünket*”. Ha mi tudnánk növelni, akkor nem kellene érte imádkozni.

Aki ilyen alázattal borul az Isten elé, hogy a hit drága kincse örök és fő java, mert azt senki el nem veheti, ő maga el nem hagyhatja, mert Isten garanciát vállalt az őrzésére, az legyen biztos benne: **igen, az Isten ezt a hitet növelni akarja benne.**

Több bizalmam legyen Őbenne, többször forduljak hozzá, többször boruljak a lába elé és áldjam az Ő nevét örökké. „*Akik velünk egyenlő drága hitet nyertek.*”

A hívőket ez kapcsolja össze. Mi az, ami minket összeköt? Mi az a szent kapocs? Azt mondja Péter: a drága hit. Ugyanazt hisszük. Az ember bármerre megy az országban, találkozik testvérekkel, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek. Mert ez kapcsol össze és ennek hiánya választja el az embereket egymástól. Ezért jó, ha minél többen bírjuk ezt a drága hitet. **Örvendezzünk** ebben a drága hitben, és keressük azokat, **biztatjuk** azokat, **bátorítjuk** azokat, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek. Ámen.

Imádkozzunk!

Ti tehát szeretteim, mivel előre tudjátok ezt, vigyázzatok, hogy az elvetemültek tévelygése el ne sodorjon, és saját biztos meggyőződéseiteket el ne veszítsétek. Inkább növekedjétek a kegyelembe és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusnak ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban. Ámen (2Pt 3,17-18.)

Kérjük, rendelkezzen adója második 1%-áról a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége* javára! Adószám: 18396041-1-43.

https://www.youtube.com/watch?v=JikofT_v7ik

<https://www.youtube.com/watch?v=51GnqqH9Yqs>

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlg_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel:

„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Vallásközi Dialógus Bizottságának nyílt ülése

A hindu nacionalizmus és az indiai szekularizmus válsága Indiában: hinduk, keresztények, muszlimok

Előadó: Csicsmann László

egyetemi tanár, Közel-Kelet- és India-szakértő,

a Budapesti Corvinus Egyetem Ázsiai Tanulmányok Központjának
vezetője

2024. április 10. szerda 11 óra

MEÖT-székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.

„Légy türelemmel irántam...” (Mt 18,26b)

PIKNIK

ökumenikus zenés istentisztelet

2024.05.16.
(csütörtök)

MEÖT KÁPOLNA ÉS UDVAR
1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.

- 17.00-17.45 **MKK Zenekar**
- 18.00-18.15 **Ortodox kórus**
- 18.15-18.45 **Igehirdetés**
Dr. Khaled A. László methodista szuperintendens
- 19.00-19.45 **MIX Zenekar**
- 20.00-20.45 **Sófár Zenekar**

Az EXPO-n bemutatkoznak a felekezetek
különböző ifjúsági szervezetei is.

Az esemény a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) Ifjúsági Bizottsága szervezésében, a Budapesti Evangélikus Egyetemi Gyülekezettel és az IRE Egyetemi Református Misszióval együttműködve valósul meg.

A

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Missziói és Evangelizációs Bizottsága

Ökumenikus Lelkészi- és Munkatársi Konferenciát szervez

Téma:

Élet – jelek

„Mert nálad van az élet forrása...”

(Zsolt 36,10)

Helyszín:

Révfülöp, Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ

Időpont:

2024. június 24-28.

Jelentkezés és részletek:

<http://meot.hu/index.php/misszio-m>

ÖKUMENIKUS LELKÉSZI/MUNKATÁRSI KONFERENCIA

RÉVFÜLÖP, ORDASS LAJOS OKTATÁSI KÖZPONT

2024. JÚNIUS 24-28.

„Mert nálad van az élet forrása...” (Zsolt 36,10)

Élet – jelek

CSOPORTVEZETŐK:

Pintér Imre, Prókai Árpád, Regőczi Szabolcs, Szentirmai Róbert, Szeverényi János

Hétfő

16.00-tól érkezés, szoba elfoglalása

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Durkó István baptista lelkipásztor
— „Mert nálad van az élet forrása...” (Zsolt 36,10)

Kedd

8.00 Imaközösség: Szeverényi János
evangélikus lelkész

8.30 Reggeli

9.15 Bibliatanulmány: Szuhánszky Gábor
methodista lelkész (Aliansz) — Élő ima

10.00 Szünet

10.30 Előadás: Uzonyi Barnabás
baptista lelkipásztor — Élő ige

11.15 Szünet

11.30 Előadás: Uzonyi Barnabás
baptista lelkipásztor — Élő közösség

12.15 Szünet

12.30 Ebéd

17.00 Csoportfoglalkozás

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Tóth János református lelkipásztor
— „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél Jézus Krisztust” (Jn 17,3)

Szerda

8.00 Imaközösség: Hajdú Zoltán Levente
református lelkipásztor

8.30 Reggeli

9.15 Bibliatanulmány: Mucsi Zsófia
református lelkipásztor (Gyökössy Intézet)
— Élettel teli szolgáló

10.00 Szünet

10.30 Előadás: Járay Márton református teológus —
A lelkészek fizikai, mentális és spirituális állapota

11.15 Szünet

11.30 Előadás: Fekete Márton református
lelkipásztor — A lelkészek karbantartása

12.15 Szünet

12.30 Ebéd

13.00 Fakultatív kirándulás

17.00 Csoportfoglalkozás

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Tóth János református lelkipásztor
— „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél Jézus Krisztust” (Jn 17,3)

Csütörtök

8.00 Imaközösség: Pintér Imre
pünkösdi lelkipásztor

8.30 Reggeli

9.15 Bibliatanulmány: Weltler Gábor
evangélikus lelkész — Élet szentsége

10.00 Szünet

10.30 Előadás: Dr. Ferencz Péter orvos
(KOMT alelnök) — Élet - halál

11.15 Szünet

11.30 Előadás: Balicza Iván
evangélikus lelkész — Élő hit

12.15 Szünet

12.30 Ebéd

17.00 Csoportfoglalkozás

18.00 Vacsora

19.00 Igehirdetés: Právetz Anikó református lelkipásztor
— „Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél Jézus Krisztust” (Jn 17,3)

Péntek

8.00 Imaközösség: Prókai Árpád
református lelkipásztor

8.30 Reggeli

9.15 Morzsaszedés
Szeverényi János evangélikus lelkész

10.00 Szünet

10.30 Úrvacsorai istentisztelet: Gyurkó József
methodista lelkész

12.00 Ebéd — elutazás